

Bronikowski Myśli względem
reformy Krolów.
(1819)

MYSLI

WZGLEDEM REFORMY ZYDOW
W KROLESTWIE POLSKIM,

PRZEZ

BRONIKOWSKIEGO.

INSTYTUT
BADAŃ LITERACKICH PAN
BIBLIOTEKA

00-330 Warszawa, ul. Nowy Świat 75

Tel. 25-58-83

w WARSZAWIE,

w Drukarni przy Nowolipiu Nro 646.

1819.

21.839

Wzrost gospodarczy

Nie było takiego przedmiotu w naszym krain, którenby z taką gorliwością, prawdziwych patriotów zajmował; ale też oprócz zewnętrznych nieszczęść nie było takiego, którenby większych i prędszych zaradzeń kiedy wymagał iak żydzi.

Przeyscie wielu majątków dawnych Obywateli w ich własność, cyrkulujące kapitały w ich tylko prawie rękach, i nienawiść, są może dziełem do którego i nasi przodkowie wiele się przyczynili; ale chęć nieumiarkowana do zysku przez oszukaństwo, wywierająca się szczególniéy na nasze włościany, oddzielne ich dążenie, są naywiększém nieszczęściem, o które wyłącznie samych tylko żydów obwiniać można.

Działanie więc nasze wspólne, reformie którą rząd z żydami przedsięwziąć zamyśla, a której konieczność tak widocznie się okazuje, wiele dopomódz może.

Chcąc dokładniéj ich stosunki względem nas, ich szkodliwość, środki téj zapobiegaiące wyluszczyć, trzeba koniecznie w rozbieranie szczegółów się zapuścić, i chociaż tyle pism, które o żydach mówią, ledwie nie dostateczne środki do reformy żydów w sobie zawieraia, iednak ponieważ ten przedmiot ieszcze nie wyczerpany zupełnie, nie waham się rzucić także niektóre myśli, w tém przynajmniéj korzyść kraiovi przynieść mogace, iż może powodem beda, nieustawami w tym przedmiocie użyteczney gorliwości.

Zydów liczba, ich wyższy nad wszelkie nam znaiome sposoby obrotów rodzaj, dążenie umysłowe, zamiarowi krajowemu zupełnie przeciwne, niszczenie włocian etc. iuż tak kray ogarnęły, że w krótkim czasie całkiem ie uchylić iest rzeczą niepodobną, ale czy dla tego rząd przynajmniéj złe z mnieyszc, z dwoyga złego mnieysze obrać nie może? Urządzenia dobre ściśle wykonywane, zaradzaią z czasem naywiększym kraiu nie szczęściom, iesli tylko ich natura dobrze poznana, a przyczyna uchylona zostaię.

Już to w naturze ludzkiéj się zasada, iż im więcéj człowiek środków do zaspokoczenia swych potrzeb ma, tém

mniéy o wyszukanie nowych się stara; i przeciwnie, im mniéy środków, tem więcéy staranności, tem więcéy przemyśłu. Potrzeba, ta matka przemysłu pobudzała ich może naypierwéy do starania się o przewagę w przemyśle nad kraiowcami, ta może potrzeba oczywiście mniemana tylko, która ich, gdy do kraiu przyięci zostali, do przemysłu zachęcała, która im stosowny życia sposób przepisywała, z zmienioném ich położeniem iednakowa się utrzymuje, i stale ich czynności pieniężnych jest duszą, co skrzętność nawet u naybogatszych żydów dowodzi.

Szukając tych przywłaszczeń na które się uskarżamy, dalszych przyczyn; znajdziemy je w wadach dawnego naszego rządu, w dumie narodowéy, ustawami podsycanéy, zabroniającéy ubogiemu szlachcicowi zamiast zostawiania na dworze magnatów, sposobem przemysłowym ale uczciwym o utrzymanie się starać, w braku cywilizacyi i umiarkowanéy wolności naszych włościan, w zaniedbywaniu stanu mieyskiego, przez co przemysł uiarzmiony, nietylko, że się rozwiać nie mógł, ale mu nawet na długi czas tamę założono.

W tém mieyscu, wypada mi odpowiedzieć na zarzut tych, którzy utrzymują, że bezrząd nasz dawny nie jest

bynaymniéy wzmagania się żydów przy-
czyna, i pytaia się dla czego w innych
kraiach od bezrządu wolnych żydzi, rów-
nie iak w Polsce są nieszczęściem? Ale
nasamprzód trzeba nam uważać, że
ta chłosta szczególniey wszystkie dawnéy
Polski części dotyka i nierównie więcéy
iak w którymkolwiek bądź innym kraju
czuć się daie; powtóre, iesli i w innych
kraiach żydzi są ciężarem, to i tam mię-
dzy pierwsze tego przyczyny średniego
wieku feudalność, zwolniały kierunek
rządów z naywiększą pewnością liczyć
można. Lecz dla tego nie uwolniam od
obwiniania żydów; ich charakter, któ-
rego przyczyny w ich ustawodawstwie
religijnym szukać należy, działał tu
wspólnie zbezzładem.

Zadziwia mnie tu, iak mogą niektó-
rzy szlachetny naszych przodków sposób
myślenia posądzeniem o zbyteczne łakom-
stwo ohydzać i w tem szkodliwości chara-
ktetu żydowskiego przyczynę upatrywać;
mnie się zdaie, że nasi przodkowie ma-
li o bogactwa krzężni, niedbali o zysków
z handlu wynikających szukanie, bar-
dziéy republikańskim sposobem myśle-
nia, niż łakomstwem zysku żydom w tym
względzie wygórować pozwolili.

Żydzi przybysze bez kapitałów wzięli
się zapewne z początku do rolnictwa, do

rzemiosłi bez wątpienia ciągle przy tych zatrudnieniach byłiby pozostali, ale słabość nasza pozwoliła im się chwycić lżejszych, do utrzymania się chociaż z krzywdą naszą środkow. Spostrzegli to, bo im potrzeba to nakazywała, postępowali trwale, bo nasze wady im dopomagały, a tak zamiar Królów, dobrze uczynienia dla kraju, rak tylko potrzebującego, w późniejszych czasach nie tylko że zniweczonym został, ale przyięcie to wypędzonego rodu niewdzięcznością iak Jenerał K. tak-tami dowodzi, w różnych kraju naszego, a nawet tegoczesnych kolejach przyplacone zostało, i dotych czas skutki tego przytułku widzieć się dają.

Tu już wymieniłem środki, które wyłącznie od nas samych wykonywane, uskutecznienie trudney żydów reformy, znacznie ułatwić mogą.

Ale więcéy bez wątpienia pomogą środki, których Rząd do reformy żydów użyć może.

Byli niektórzy co podawali środki, aby żydostwu naznaczyć pewne miejsca n.p. Warszawę i Lublin. Myśl ta dla tego samego, że do skutku przyprowadzoną bydz niemoże, jest mylną. Nie przeczę, aby w takim kraju, gdzie żydów liczba

jest mała, korzyści przynieść nie mogła; ale u nas, gdzie ludność żydów więcej zapewne niż 300,000. wynosi, gdzie za ludnienie tak małe, rada taka gdyby nawet wykonana bydź mogła, tak rolnictwo iak i stan miasteczek w przepaść by pograżyła. Wielu naszych miasteczek ludność składają sami prawie żydzi; rolnictwo nasze, które w wielu mieyscach dla braku odbytu bardzo cierpi, wpadłoby ieszcze w stan gorszy; włościanin nie mogąc kilku swoich korcy sprzedać, nie mógłby także swoich potrzeb zaspokoić, nie widząc potrzeby pracowania, stałby się gnuśnym, a tak, zamiast postępowania do lepszego bytu, zamiast pobudek do pracy, cofałby się do większey nędzy, i zachęcany byłby do próżniactwa. Z drugiey strony, kray, nie mając miasteczek, dźwigałby ciężar dwóch miast, które żydów w swoich murach ani umieścić, ani by wyżywić mogły, bo tak wielkie miasta iuż potrzebują obszernego, bogatego i do swéy ludności proporcjonalnie zaludnionego kraju. Już ztąd iasno widać, iż taki projekt do skutku przyprawdzony by bydź nie mógł. Dodaję ieszcze iednę uwagę nie iuż dla zbijania powyższey myśli, ale dla tego tyłko, że z samego przedmiotu wypływa: oddział przemysłowy w tych dwóch miastach z Chrześcian się składający, widząc win-

nych miastach, ubieganie się o swoje wyrobienia, tańsze życie i mieszkanie, przenosilby się do nich, bo potrzeba mieszkańców, bardziéy by ich tam wymagała, i skutek tego projektu byłby ten, że żydzi sami, ludność tych dwóch miast by składali. —

Zapuszczając się w myśli o żydach, przedstawia się, zglębiałemu naturę i rozum ludzki, obszernie do badania pole. Dla czego naród ten w wielu względach od innych starożytnych narodów niższy, te przeżył, przy swéy narodowości, zwyczajach i obrządkach dawnych swoich religijnych się utrzymuje, i nieiako powtórnem istnieniem nowym narodom zagraża? Religija bezwąt্পienia od Moyzesa im nadana, musi być z wielką polityką połączona, kiedy pomimo tylu niesnasek religijnych, które od czasów ięgo świat krwią broczyły, w indywidualach o kilkaset mil od mięysca oyczyzny ich religii oddalonych, po wszystkich prawie krajach rozproszonych, przez tyle wieków dotąd się mało wzruszona utrzymuje, i razem przyczyną tak wielkich skutków politycznych iest. Naystawnięsze narody, które los kolejny pochłonał, tylko w dziełach swego ducha pamiętkę po sobie zostawiły; ten zaś ród, nie mogąc się tak szacownemi zabytkami zaszc-

czytać, zdaie się, iż światu pokazuje, że nawet czeze zwyczaje, zmianom i zepsuciu podległy język, zarówno z dziełami, któremi umysł ludzki się szczyci, żyć mogą, jeśli tylko duch religii i nadzieia je ożywiają i za podstawę im służą,

Religiia więc także jest wielką ich iednością, niezmienności, a połączoną z innymi, nawet ich przewagi przemysłowey nad nami przyczyną. Podkopanie więc teżże zasad, ściągnęłoby prawie przeciwnie skutki.—Lecz, czyż na chwytanie się raptowne takiego środka; rząd prawy a nawet sama ludzkość by się nie oburzyła? Możnaż dla uczynienia z nich pocziwych, pracowitych, cnotliwych ludzi używać środków, które człowiekowi, to, co ma najświętszego gwałtem odbierają, życie mu trują, nakazując mu przepisom tyrańskiemu ulegać, i niechętnie cnoty prawidła przyimować? Dobrowolnie je sami poznać, i wtenczas dopiero, gdy ich świętością przeciwi zostaną w sercach swoich umieszczać powinni.—

Przystępuie do środków, reformę żydów skutecznie mogących:

1. Oświecenie wyższe żądany powyżey skutek przyniesie, otworzy one im oczy, pokaże zabobonów głupstwo, cno-

ta uślachtetni ich sercei nad podłym przemysłowania sposobem, o tyle w górę wezmie, o ile się w ich sercu ustali. Przywiązanie do nauk uymie im część tego czasu którenby na oszukaństwo obracali. Takim sposobem środek szlachetny zgodzi się z naszymi zamiarami.

Jeśli co przez oświecenie z swego przemysłu utracą, to nie wiecéy, iak tylko tę część, która ich upodła, niebezpiecznymi krajowi czyni, utracą zatém to, do czego prawa nie mają, i do czego ich dawniey potrzeby natura pobudzała, nie zostaną pozbawieni przemysłu, owszem do tego zdolnieyszemi się staną, ale odebrany im będzie ten przemysłu rodzaj, któren iest skutkiem potrzeby, ieśliby bowiem i ten przemysłu rodzaj miał bydź słuszny, więc i złodziey którego potrzeba do kradzieży, rodzaju oszukaństwa zacheca, mógłby się za niewinnego poczytywać. Daremnie zarzucanoby mi w tém mieyscu, iż ucywilizowanie żydów winnych krajach, mianowicie w Niemczech żadne, albo małe w charakterze ich odmiany uczyniło? Jeśli mniey uczyniło, niż się po wyższyć cywilizacyi spodziewać można było, to nie czemu innemu, iak tylko iednostaynemu wykształceniu rozumu i pamięci, w umiętnościach po naywiększey czę-

ści w ich oczach naykorzystnievszych z zaniedbaniem kształcenia serca, nabywaniu teoryi tylko filozofii z zapominaniem, że dla praktyczney się nabywa, przypisać należy. Gdzie ich wychowanie nie tak jednostronne było i jest, tam wielkie także ich sposób myślenia w moralnéj doskonałości postępy czyni.

2. Ale do wychowania wyższego, tak bardzo do reformy umysłowéj potrzebnego, nie możnaby ich przymusić, gdyby do tego iakich pobudek korzystnych nie mieli, a zatém osiaganie urzędów usposobienia wymagaiących w pewnym stopniu, powinno im bydź pozwolone. Nie trzeba się tu wielkiego natłoku obawiać, owszem ten byłby już pomyślną wróżbą iż zupełna reforma się uda. Co się ty-cze zarzutu, iż brakuje im ducha obywatelskiego, tego przez tak długi przeciąg czasu, w którymby się do urzędów sposobili, mogliby nabyć. - Ale samo przez się rozumie się, iż w ten czas dopiero to pozwolenie osiagania urzędów mogłoby nastąpić, gdy już przez poprzedniczą Rządu staranność od wpływu własnego wewnętrznego steru uwolnieni do cenienia opieki krajowéj, i do przykładania się do dobra ogółu usposobieniby zostali.

3. Naywiększe zło z strony żydów jest, iż oddział ludności kraiowéy nayuboższy, naywiększy w dotychczas trwającym stosunku z obywatelami opieki rządowéy potrzebujący i naypotrzebniejszy, niszczą zachęcając go po wsiach do pijaństwa, a zatém wtrącając go tak w względnie moralnym, iak fizycznym w stan nędzy. Czuwanie Rządu nad wykonaniem rozkazów tego złego tyczących się, to jest: względem oddalenia żydów od szynków wiejskich, iuż byzbytecznym było, gdyby prawdziwa oyczyzny miłość, właścicieli ziemii działaniami ku dobru powszechnemu kierowała. Lecz wyznać trzeba, że albo znościomość źródła pomysłności kraiowéy jest nam obca, albo co ieszcze gorzéy jest, że przekonanie własne, zyskowi nie dobrze poznanemu ulega. Żyd więcéy niż inny od arędy zapłacić może, lecz on to odbiia na wieśniakach tysiącznemi sposobami, więc zamiast większego zysku, ponosi właściciel ziemii stratę, ponieważ zniszczony wieśniak ani się lepszych do gospodarstwa środków chwycić, ani powinności swoich należyćie wypełnić może, i do tego właścicielowi, ktorenby oycem swych pomocników bydz powinien, przedstawia się w nich obraz nędzy. Nie mówię tu przecie tylko o małej liczbie właścicieli ziemii, większa ich część zasłużyła na wdzię-

czność całego kraju, ponieważ do jego pomyślności wiele się przyczynia, używając wszystkich środków, które wieśniakowi prawdziwe człowieka przeznaczenie pokazują, usuwając go od przeskód, które ich wstanie bydłecym zatrzymują. Lecz, właśnie ta mała część, która sama przez się, niezdolną jest do działania dla dobra kraju, czynną wykonawców ustanowień Rządu bacznością do swoich obowiązków zwróconą być powinna, a będąc razem przez pozwalanie żydom niszczenia wieśniaków, tych nielitościwymi tyranami, zasługują na ostre, ale sprawiedliwe kary.

Nim iednak, pozwolenie, reformy żydów uskutecznienia nastąpi, zaszczytnem dla obywateli przed potomnością świadectwem, dowodem postępu u nas ducha publicznego, niezaprzeczonem środkiem do podniesienia rolnictwa by było, gdyby obywatele na wzór Wiekopolanów, dobrowolną umową, żydów od szynków usunęli, i potrzebę ich reformy przeto jeszcze wyraźniéj udowodnili.

4. Pośrednio reformę żydów przyspieszyć może postęp oświaty wieśniaków. Ktoż tego niepoznaie, ile brak upowszechnionéj oświaty między wieśniakami, ich lepszemu bytowi, pracowitości, moral-

ności przeszkadza, a t $\acute{e}$ m sam $\acute{e}$ m niecne
 żydów zamiary ułatwia? Pomimo tego;
 manyż się dać wyprzedzić w postępie
 ogólnym do cywilizacyi tym, którzy da-
 leko za nami byli, może ieszcze isa, ale
 wiecéy gorliwości okazują, poświęcania
 nawet w tym zamiarze swych dóstatków
 pewney części dla dobra i sławy kraiu nie
 żałują? chociaż przyznać trzeba, że tak
 rząd, i prywatni wspaniałomyślący, wie-
 le dla szczęścia niższych klas uczynili,
 a niedawno zawiazane w Lublinie uczo-
 nych towarzystwo ustami swego prze-
 wodnika, przedmiot ten, za najpierwszy
 swych usiłowań zamiar oświadczyło.

5. Przyiazne obchodzenie się z niemi, za-
 chęcania nawet do uczestnictwa publicz-
 nych naszych zabaw. Prawda ta iak jest pro-
 sta, tak trudna do wykonania, chociaż
 tylko ściśle, podług ni $\acute{e}$ v postępowanie,
 zupełna żydów reformę do skutku przy-
 wieść może. Lecz, któż o skuteczności
 tego tak szlachetnego środka powatpie-
 wa? kogóż doświadczenie nie nauczy-
 ło, że przyiazna cierpliwość naywię-
 ksze roziątrzenie łagodzi, gniew nietyl-
 ko niszczy, ale nawet dawnego zawistni-
 ka, czułym na wielkość łagodności serca
 robi, inie iako nęci?—Jeśli nas z żydami,
 środek ten szlachetuy z sódkiem któren
 nasz Król, światudo naśladowania zostawił,

porównamy, będziemyż ieszcze wiecey do przekonania sie o zbawienności tego środka potrzebować? Alboż oręż, chociaż przemocny, byłby do zawoiowania naszych serc zdolny, gdyby ten sam oręż, któren nas zwyciężał, razem mile nam narodowości swobody nie był zwiastował? — Znienawidzeni, równie iak żydzi, chociaż z wcale różnych źródeł, czuliśmy przez czas naszego uiarzmienia, że iedynie łagodność rządu, szanowanie Narodowości, nieoddzielanie interesu Narodu, od korzyści Panujących, mogło nam cokolwiek niewolę osłodzić.

To samo tu zastosować, prócz narodowości szkodliwość z sobą łączącey koniecznie trzeba, a ktoby tę oczywistości przeczył, musiałby razem dowieść, iakim sposobem, nieprzyjaźń, przyjaźń rodzić może, musiałby niepoznać, iakie między mieszkańcami iednego kraju, nienawiści skutki. — To było z względów politycznych. Możnaż nienawiść między ludźmi, z zasad moralnych, z zasad Chryścianizmu przypuszczać i usprawiedliwiać?

Rostropność i miłość własna, oznaczy przyjaźni między nami a żydami granicę; przestępywanie oney, to iest, dopomaganie im z własną szkodą, byłoby nietylko grzechem politycznym, ale nawet moralnym.

Nie

Nie utrzymuję, że samo tylko złe obchodzenie się z niemi, i pogarda, wyłączną wkorzenioną i dotychczas trwającą nienawiści, przyczyną jest. Jest ona najgłówniejszą, lecz razem skutkiem pobożności ludu, któren mszcząc się za czyny żydów, podaniami religii mu przekazane, w pogardzaniu tym rodem świętego obowiązku wykonywanie upatrywał, równie iak chęć oszukaństwa, tułanie się żydów, trwale nienawiść wzajemną wkorzeniały.

Ośmielam się tu sprzeciwić zdaniu z wszech względów krajowi zasłużonego męża, ale czynię to iedynie dla tego, iż przeto z szlachetnym jego zamiarem: wyszukania prawdy, w tak ważny kraju sprawie, chociaż różnością zdań zgodzić się spodziewam. — Ze żydzi nie dla tego, że są żydzi, ale dla tego, że w ich czynnościach względem nas, zawsze chęć podęścia, w ich całym charakterze podłość, z którą oswoieni, wszystko prawie, co człowiekowi prawdziwą zaletę przynieść może, pieniądzom poświęcić są zdolni, codziennie spostrzegamy, do okazywania im pogardy nas zmuszają, temu nie przeczę, bo gdybyśmy niemi, dla tego tylko że się inaczey od nas nazywają pogardzali, musielibyśmy przypuścić, że w nich równy nam istoty nie ma. Ale, nie wi-

dze przyczyny, dla czego tę pogardę, iawnie im okazywać mamy? —

Pytam się, czy takie postępowanie poprawić ich jest zdolne? Czy może zawstydzić żydów, którzy z wszelkiego wyzuci wstydu, wszystko, co tylko podłością nazwać się może znoszą, aby tylko zamierzony iaki haniebny cel osiągnęli? Bez wątpienia, kaźden w którym, cokolwiek uszanowania dla moralności pozostało, brzdzić się musi, widząc obrotne sposoby wygórowanego oszustwa do podłych zamiarów dążące, ale na cóż iątrzeniem zamiast niszczenia, złe rozszerzać, tém bardziéy, że przeciwny postępowania sposób, i staranność Rządu o ich wychowanie zagroździć onemu drogę zdoła? — Ale na cóż nam sprawdzać mniemania słabemi rozumowaniami, mając zostawione w Ewanielii ludzkością iasniejące porównanie. Jeśli w niem Zbawiciel dziewięćdziesiąt i dziewięć owiec pewnych opuścić, a iednę zgubioną szukać nakazuje, nie zaleca On tu, aby zgubionemu dla świata moralnego ręki nie podawać. Chcąc osiągnąć ten zamiar, iakież nad zbliżanie ich do nas, pewniéy-szy być może środek? Minęły iuż te czasy, w których rady Genewczyka, pogardę dla pieniędzy nam zalecające, zbawienneby być mogły, chybilibyśmy więc,

gdvbyśmy nie udzielaiac się im, ważny do kształcenia ducha przemysłowego w Narodzie środek zaniedbali. — To nam iednak nie przeszkodzi, wzmiankowanego onoty przviaciela, tam usłuchać, gdzie rady iego wykonywanie, nie tylko dla nas ale nawet dla całego ludzkiego rodu, chlubne o charakterze człowieka świadectwo dać może.

Przytrudno zapewne będzie wziąć się do tego politycznego sposobu; nie snadno przechodzić raptownie z zadawnionéy nienawiści, do przykładnéy łagodności, ale gorliwi o dobro kraiu we wszystkiém, śmieliżbyśmy w tak ważnéy sprawie, któręy nieszczęścia wieki nam gotowały, kroki nasze wstrzymywać. — Lepiéy zapewne, chlubniéy dla Narodu, iednomyślnością tego dokazać, do czego w podobnych okolicznościach inni, węzłami stowarzyszeń dążyć by może musieli, Naród, któren w sprawie krajowéy iednomyślnie działa, pokazuje, że mu interes ogółu iest znaiomy, że do wyższych celów iest usposobiony.

6. Zachęcanie ich do rolnictwa, a odwracanie od gałęzi przemysłowych, z żadnemi nie połączonych trudami. Lecz, iakim sposobem do rolnictwa ich zachęcić? Jest wiele sposobów, mniéy, więcéy

może skutecznych; zdaie mi się, iż następujący zacheceniem samem do rolnictwa by ich przymusił: Trzeba ustanowien Rządu, któreby pozwalając żydom kupować ziemię, tak ich iako i przedających do wypełniania następującego warunku obowiązywały: W pewney liczbie włók bez chłopów kupionych powinien żyd oznaczoną liczbę swego wyznania ludzi osadzać, pod nieważnością ugody. Inaczej wyrzemy wprawdzie żydów właścicielami ziemi, ale zawsze przeważających, i bez tego warunku urządzenia, sprzyiając żydom, noweby chłostę na najpracowitszy ludzi oddział sprowadziły. — Żyd, ziemi właściciel, na którego by chłop pracować musiał, nie opuszczałby miasta, trawiłby tam dni w sklepie, ćwicząc się nieustannie w różnych oszukaństwa rodzajach, i tyleby się tylko poddanymi swoimi, przez żyda Ekonomia trudnił, ile zysk własny z wyłączeniem wszelkiéy ludzkości czynić by mu nakazywał. Z dołożeniem tego warunku, nie mógłby żyd, tylko sam grunt kupować, i ieśliby na przykład 100 włók kupił, a w każdym pięciu włókach, gdyby iednego żyda osadzić, urządzenie obowiązywało, więc chcąc ie uprawić, musiałby dwudziestu osadników, żydów sprowadzić. Po nowém zaś osadzeniu, niestusznie by było zabraniać i naszym wieśniakom na grun-

cie żyda osiadać, tém pewniéy, że chłop z lepszego na gorsze miejsce, przenosić się nie zwykł, ale przeciwnie. —

Lecz odezwie się może kto, myśląc, że nasi wieśniacy wiecznie w niepewnym położeniu zostaną: któżby ziemię bez chłopów sprzedawał? Tak jest, ziemię bez chłopów, i na tém nikt tracić nie może, ponieważ jeśli to prawo miał, to niestuszenie, a zatem straciłby to, do czego prawa nie miał, ale rzeczywiście nicby nawet nie stracił, bo przypuszczeni do kupna ziemi żydzi, podnieśliby iéy cenę, a pomimo tego, mógłby przedaiący z wieśniakami o daniny roczne się ugodzić, co by dawnym jego dochodom pewnie wyrównało.

Ale mamże myśleć, że ta rada, chociaż ją wielu za zbawienną dla ogółu, a nawet dla szczególnych uznają, bardzo rzadko do skutku przyprowadzoną by była.

Tak jest, przyznajmy się w tém miejscu, co nam zaletę robi, a do czego nam się koniecznie przyzwyczaić potrzeba. Poznajemy, co jest dla kraju dobrem, co szkodliwém; pierwsze z uniesieniem szlachetném upowszechnić życzylibyśmy, nad drugim ubolewając, narzekamy na przyczyny złego fatalne, ale brakuje nam stałości, wytrwałości w wykonaniu, bez których najlepsze Rządu postanowienia są prawie nieżywe, bez których wszystkie

zasady są niczém, i jeszcze gorsze, bo niepoznane zło do poprawy pobudzać nie może. — Zwróćmy na to uwagę, czy dla terażniejszości tylko pracuieniy czy potomność nie ma prawa dopominać się, abysmy o iéy pomyślności, o całego kraju pomyślności pamiętali, a iednak niebażne na przyszłość. wyrzekamy się większych korzyści, dla mniejszych.

Chwalebnie by było, i ledwie by kraj wymagać tego nie miał prawa, aby Rząd, iako znaczny ziemi właściciel, nie oddzielając własnego, od interesu narodu, w tak ważnym kroku, szczególnym właścicielom drogę pokazał. — Przypuszczając żydów do dzierżaw wiecznych w dobrach rządowych, z wyżey wymienionym warunkiem i podając chłopom w tych dobrach rękę do ugody, razem dwóch odmian, dla kraju tak pomyślnych byćzródłem, któreby Rząd w najsświetniejszym widoku przed sądem całego świata wystawiły.

Przez nadanie im sposobu do życia, zapobieży się wielu zbrodniom, które niedostatku, ubóstwa często bywają skutkiem, polepszy się ich stan fizyczny, tak ściśle z moralnym połączony. — O gdyby także stan naszych włościan na ten względ, uwagę obywateli iednomyślnie zwracać zdołał! — Przez odwracanie ich od gałęzi przemysłowych, małych zatrudnień wymagających, przyzwyczai się do pracy.

7. Ale nawet najlepsze wykonywanie mające rozkazy Rządowe względem żydów, nie dotyczyłyby się tylko pewnej części ich ludności, gdyby o téj zupełnie się przekonać nie można było. — Doświadczenie przekonywa, iż ludność żydów, dokładnie Rządowi nie jest wiadoma: tysiączne sposoby, ułatwiają im ukrywanie się przed spisem. — Ośmielam się, przedłożyć tu myśl do projektu, która by zapewne pożądanym skutkiem przyniosła: Pewna liczba biletów, dla zapobieżenia oszukiwaniu liczbowanych, mogłaby być rozesłana po wszystkich Województwach. Każda osoba, wyznania Mojżeszowego, obowiązana by być mogła do posiadania takiego biletu, na którym opisanie osoby mogłoby być umieszczone. Urzędnik Policyjny w każdym Województwie, z nadaną sobie władzą przekonywania się, czy każdy ten bilet posiada, mógłby niespodziewanie, od każdej osoby, wyznania Mojżeszowego, za każdym razem pokazania takiego biletu żądać. — Nieposiadanie takowego, pociągnąćby mogło za sobą surową karę; nawet rodzące się dzieci nie mogłyby być od tego wyłączone, gdyż rodzice i opiekuni, zastępować ich w tém byliby obowiązani. Boiaźń kary przymuszałyby każdego, aby bilet posiadał, a tak w przeciągu parę lat z pewnością o ich ludności, można by wiedzieć. Mały podatek biletowy zastą-

piłby wszystkie koszta, do tego potrzebne.

8. Tłumaczenie ich Talmudu, książek wszelkich do Nabożeństwa. Gdyby z nich pokazało się, iż się zamiarowi ogólnemu dobra kraju, sprzeciwiała byłoby nawet powiannością, używania onych zabronić.

9. Trafnie powiedział X. Łętowski, iż nie przystoi Rzadowi (konstytucyjnemu) krew własnych poddanych przedawać.

10. Nadawanie obywatelstwa miéyskiego tym, którzyby pomiastach, fabryki, (nie wódczane) rękodzielnie zakładali.— Nadawanie szlachectwa byłaby może, za wielka nagroda; zaszczyt ten otrzymywali nasi Oycowie w ten czas, gdy własnymi piersiami napady nie przyiaciół walecznie odpierali, lub szczególnymi wielkimi czynami do dobra ogółu się przykładali.

11. Zabronienie zupełne, trudnienia im się zwyczajnem po większych Miastach: szacherstwem, to jest kupowania, iak oni nazywają starzyzny. Jest rzeczą pewną, że kupczenie to z zachęcaniem do przedawania różnych rzeczy tak na służących iako też nawet na dzieci moralny stan, wielce szkodliwy wpływ ma. Łatwy ten sposób zbywania włóczącym się żydom czegokolwiek, z poczciwych służących, porobił nie raz złodziejów, w dzieciach

zawiał często haniebnego nałogu zarodek. — Podobne szczegóły są ważne, ponieważ tu massa ludzi do złodziejstwa zachęca; małe okoliczności wielki wpływ mają na szczęście lub nieszczęście Narodu, jeśli wspólnie i ogólnie działają. Oznaczyć więc ilość kapitału, bez którego handlować im nie wolao by było; wszakże pocziwym sposobem, bez zdolności wyszczególniających, z niczego coś zrobić niepodobna.

12. Uwolnienie ich przez zniesienie kahału, od władzy, która ich nielitościwie uciemieża, i razem ich oddzielanie się od nas utrzymuie.

13. Scisle dopilnowanie rozkazu, aby wcześniéy, niż iest pozwolone w związku Małżeńskie nie wchodzili; oczywiście, iż w gospodarstwie krajowém, nie tylko na ilość, ale także na iakość ludności uważać potrzeba.

Zmiana ich ubioru, mogłaby ich Narodowość, w czemkolwiek bądź ona zawisła, znacznie zachwiać; z sposobem noszenia się możeby sposób życia, i cokolwiek sposobu myślenia przeięli; ale iednak ta reforma, możeby ieszcze za wcześnie była, w tenczasby ta korzyść widoczne by była, gdyby do zupełnéy reformy nic więcéy iak tylko zmiany ich ubioru potrzeba było. Ale bynajmniéy nie uważam ich przebranie się, za skuteczný śro-

dek w terażniejszém ich położeniu. Mogłaby powierzchowna zmiana przeistoczyć to, co wiekami wkorzone, nie różnicy ich ubioru ale wewnętrznych przyczyn jest skutkiem. — Owszem, ta powierzchowna reforma, utrudniła by rzeczywistość, bo dogodniéy by im było, zachowywać dawny charakter, ukrywać się przed spisem, a kraj zamiast widocznych nieprzyjaciół, znosiłby nieszkodliwy na pozór, ale tén niebezpieczniejszy ciężar. Zostawiłby więc im można noszenie się, do własnego wyboru.

Jest rzeczą zastanowienia godną, iż żydzi wtenczas, gdy gościnnie do Polski przyjęci byli, z mieszkańcami kraioweimi zarówno ubierać się chcieli, i że teraz przeciwnie, wszelką w ubiorze pogardzą odmianą. Dowodem jest to najlepszym ich zamiarów zawsze podłych, a co większa dowodem, iż teraz w wysokim stopniu do wszelkich podłości się ośmielili. Chcieli dawniéy za pomocą ubioru wpływać, dziś już i to za niepotrzebne uznali. —

Lecz, przedsiębiorąc środki, do uspołecznienia żydów dążące, zapominać nie można o téy części ich ludności, która im życie ma uprzyemniać. — Zważając, iak wielki wpływ sposób myślenia téy płci, zawsze, w wszystkich Narodach na charakter mężczyzn miał i koniecznie

mieć musi, wnosić można, iż wychowanie kobiet, do pierwszych Rzadu działań należy, tem bardziéy, iż o ich wychowaniu, nigdy może nie myślano, i w gorszym ieszcze niż w pierwotnym natury stanie ie zostawiono; gdyby, bowiem tylko wstanie pierwotnym żyli, gdyby nieważność ku nam fanatyczna, połączona z chęcią zysku nieumiarkowaną ich ustronniemi czynnościami nie kierowała, widzielibyśmy w nich przynajmniéy ludzkość, do ktorej sama natura pobudza, przywiązanie się do kraju, nareszcie, brzydzenie się podłością. Alé możnaż teraz więcéy od nich wymagać, kiedy wszystkie ich wiadomości nabywania, na sposobach iedynie oszukaństwa, zaczynają się i kończą, kiedy najłatwiéy ukształcić się dająca, ich część moralna: serce, zupełnie jest zaniedbane.

Zatrzymam ieszcze na moment czytelnika uwagę, nad stosunkiem między nami, a żydami: Gdybyśmy w przemyśle tak tylko postępowali, iak oni, niedogoniłibyśmy ich nigdy, gdyż i oni w nim trwale postępują, a my w nim niżej stoimy. — Uważając ich czystość obyczajów, tam gdzie im religia to nakazuje, wczesne zawieranie związków małżeńskich, życie bez zbytków prowadzenie, a zatem mnieysza potrzeb ilość z iednéy, wolnieysze zaś nasze obyczaje, późne zazwyczaj wchodzenie w związki małżeńskie,

liczne potrzeby, których niemożność zaspokoienia od małżeństwa odraża, z naszej strony, wnosić śmiało można, iż ich ludność w tym samym stosunku przybywa, w jakim nasza ubywa.

Nie zdawało mi się rozwlekać się nad ich szkodliwością chociaż w rzeczy niebezpieczną, nad szkodami, które skarb z powodu ich zreczności w przekradaniu się z towarami przez pogranicze traci, nad posiadaniem prawie wyłącznym handlu, nad wewnętrznym ich rządem, nad urządzeniami przez dawnych naszych Królów względem nich wydawanemi, nad wywozem historycznym ich wzrostu, i po największej części podłego ich charakteru, ponieważ tyle pism powszechnie rysy ich charakteru malujące, nic w tym względzie do życzenia nie zostawiły; chciałem tylko pokazać, iż zerwanie ich oddzielenia się, przez przybliżanie ich do nas, i inne środki, najpewniéj reformę dla kraju pożyteczną, do skutku przywieść może.

Nie wspomniałem o neofitach, ponieważ nie mając dowodów, nic o nich stanowczego powiedzieć nie można. Zapobiegając jednak złemu, możnaby duchownych dokładnie uwiadomić, iakich wiadomości, iakich przymiotów, przyjęcie do towarzystwa Chrześcian wymaga.

Instytut
 im. I. J. Mikołajczyka
 Biblioteka
<http://rcin.org.pl>
 ul. Nowy Świat 72
 Tel. 26-63-63

F

21.839